

Sygn. akt V CSK 125/18

POSTANOWIENIE

Dnia 29 sierpnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z wniosku L.P. i J.P.

przy uczestnictwie Gminy W.

o zasiedzenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 sierpnia 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawców

od postanowienia Sądu Okręgowego we W.

z dnia 11 października 2017 r., sygn. akt II Ca [...] /17,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Tak ujęta instytucja tzw. przedsądu jest zgodna z normami konstytucyjnymi, a także ze sformułowanymi przez Radę Europy zaleceniami wprowadzenia środków eliminujących dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Skarżący we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołali przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Podali, że w sprawie występują istotne zagadnienia prawne i potrzeba wyjaśnienia jaka chwila jest miarodajna dla zakwalifikowania faktycznego władztwa jako posiadania samoistnego oraz rozstrzygnięcia możliwości zastosowania oceny faktycznego władztwa nad nieruchomością do porównania go z prawem wykonywanym przez ten sam podmiot dla nieruchomości sąsiedniej.

Sąd Najwyższy zaważył, co następuje:

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Powołanie się przez skarżącego na takie zagadnienie wymaga jego sformułowania oraz uzasadnienia występowania w sprawie (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 2003 r., II CK 324/03, z dnia 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05, z dnia 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07, z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05).

Skarżący nie wykazali, by sformułowane przez nich zagadnienia prawne czyniły zadość przytoczonym wymaganiom. Wskazany przez nich problem ustalenia chwili miarodajnej dla przyjęcia samoistności posiadania nie jest zagadnieniem nowym. W orzecznictwie Sąd Najwyższego wyjaśniono już,

że wymóg posiadania samoistnego, jako warunek nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie, odnosi się do całego okresu posiadania wymaganego do nabycia w ten sposób własności (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 16 maja 2007 r., III CSK 75/07, nie publ. oraz z dnia 17 marca 2010 r. II CSK 507/09, nie publ.). Skarga nie zawiera argumentów wystarczających dla przyjęcia konieczności ponownej wypowiedzi w odnośnej kwestii.

Powołując się na konieczność wyjaśnienia wpływu oceny faktycznego władztwa nad nieruchomością na ocenę władztwa nad nieruchomością sąsiednią skarżący nie przedstawili argumentacji uzasadniającej występowanie przesłanki, o której mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. i ograniczyli się jedynie od odwołania do uzasadnienia podstaw kasacyjnych. Uszło uwagi skarżących, że przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie (art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c.) oraz wnioski o przyjęcie skargi do rozpoznania wraz z uzasadnieniem (art. 398⁴ § 2 k.p.c.), stanowią dwa odmienne, z uwagi na funkcje, jakie pełnią, niezależne od siebie wyznaczniki skargi kasacyjnej. Skarżący formułując wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania i jego uzasadnienie powinni przedstawić wyodrębniony, samodzielny wywód prawny odnoszący się do wskazanych przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Samo odwołanie się do uzasadnienia podstaw kasacyjnych, jest niewystarczające.

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

jw

ał